

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2014. augusztus 31.
Évközi 22. vasárnap

Mi kell a repüléshez?

Gyerekekkel kirándulok. Miközben ők a mezőn virágokat gyűjtenek, hogy díszítés kerüljön a szabadtéri mise alkalmi oltárára, én leülök pihenni.

Egyszer csak a térdemre száll egy színes szárnyú pillangó. Talán azt gondolja, hogy ha én jó helyet találok a pihenéshez, ő talál még jobbat. Szárnyait kiterjeszti, a nap felé fordítja, így könnyen megfigyelhetem szépségét. Hamarosan egy kisfiú közeledik. Amikor észreveszi a velem barátkozó lepkét, lépteit lelassítva, óvatosan teszi meg az utolsó métert. De mégsem elég óvatos, fejének árnyéka a lepkére esik, s az pár pillanat múlva tovarepül. Lám, egy kis árnyék elég ahhoz, hogy a pillangó elszálljon. „Mi kell ahhoz, hogy repüljön?” – kérdezem a fiút. „Szárny kell hozzá, – feleli ő – ha lenne szárnyunk, mi is tudnánk repülni, mint a madarak.” A fiú továbbmegy, talán másik lepkét keres, s nekem közben eszembe jut Paul Claudel francia költő, aki egy művében arról ír, hogy egy kicsiny pillangó felreppenéséhez szükség van az egész hatalmas égboltra. Én első pillanatban az árnyéokra gondoltam, a

fiú a szárnyakat emlegette, a költő pedig az égboltot. Most akkor miért is repült fel a lepke?

Mi szükséges a boldogsághoz? Mi kell ahhoz, hogy az ember boldog legyen? Mi kell ahhoz, hogy megtaláljam a boldogságot? A felreppenő pillangó példája arra tanít, hogy érdemes más-más szempontból megnézni a kérdést. Arra figyelmeztet, hogy nem érdemes földi csecsebecséket sorolnunk, mintha ezektől függne boldogságunk, hanem nagyobb távlatba kell helyeznünk a kérdést. A világtörténelem során a Jézust megelőző és az őt követő időkben számos művész, gondolkodó, író, költő vagy híresség igyekezett már megfogalmazni az emberi boldogság titkát, de kétségtelen, hogy Jézus mondásai, amelyeket a hegyi beszédben mond (vö. Mt 5,1-12), egészen új távlatba helyezik a boldogság-kérdést. Tény, hogy a Jézus által ajánlott utak, lehetőségek kissé furcsák számunkra, mert eddig másképpen képzeltük boldogságunkat, a Krisztus-követést, a kereszthordozást.

Szóval, gondolkozz el azon, hogy mi kell a pillangó repüléséhez, s közben talán rájössz, megérted, hogy mi kell a boldogsághoz!

A boldogság útja

Jézust követni a boldogság útja számunkra.

Jó volna mértékletességet tanúsítani és szerényebbre fogni vágyainkat. Jó volna bepillantnunk a mennyek országát megtalálók szegényes otthonába. Jó volna megízlelnünk a vigasztalást meglelők könnycseppjeit. Jó volna birtokolni a szelídek még négyzetcentiméterekben sem mérhető örökségét. Jó volna, ha életünkben legalább egyszer jóllakhatnánk az igazsággal. Jó volna az isteni irgalmaságban bízva tiszta szívből megbocsátani az ellenünk vétkezőknek. Jó volna, ha Istent meglátó tiszta szív dobbanna keblünkben. Jó volna, ha ránk találna az Isten gyermekeinek járó békesség.

A boldogságot keresve

Urunk, Jézus, készséges szívvel hallgatjuk szavadat, amellyel követésedre hívsz minket.

Nem akarunk süketként viselkedni, mint akik nem hallják, nem értik szavadat. Keressük saját boldogságunkat és mások életét is boldogabbá szeretnénk tenni. Add, hogy szavadban felismerjük az örök életre vezető igazságot! Erősíts minket, hogy mindig veled éljünk, veled járjuk életünk zarándokútját, s végül megérkezzünk az Atya örök országába.

Uram, a lelki mélység és sötétség rettenetes állapotából emelj fel engem! Erősítsd hitemet, hogy bátran megvalljalak téged, és irántad érzett szeretetem mindig hozzád vezessen és kössön!

Évközi 22.
vasárnap
Jer 20,7-9
Róm 12,1-2
Mt 16,21-27

Hétfő
1Kor 2,1-5
Lk 4,16-30

Kedd
1Kor 2,10b-16
Lk 4,31-37

Szerda
1Kor 3,1-9
Lk 4,38-44

Csütörtök
1Kor 3,18-23
Lk 5,1-11

Péntek
1Kor 4,1-5
Lk 5,33-39

Szombat
1Kor 4,6b-15
Lk 6,1-5

Évközi 23.
vasárnap
Ez 33,7-10
Róm 13,8-10
Mt 18,15-20